

JUHÁSZ ATTILA

*fehér*

*dermedéspont*

*egy kevés ezüst*

*a kutyák csak rohannak tovább  
szemünkbe fagy  
az élettelen szél*

*kőmorzsalékon él a nap  
szűkül az ég  
elmosott fehér*

*fagyott bőrdarabokkal  
takargat  
a föld  
s hasadt  
öleről rendre ledob*

*kinek áldozzak  
miféle istennek még  
medvét gyermeket.*

*ki véd az istenektől  
ki véd meg önmagamtól*

*testmeleg*

*télre nyár nyárra tél*

*szétomlanak a lassú hegyek  
üres fennsíkon  
irány nélkül  
kalandoz a szél*

*kőtörmelékkal  
mosakszanak  
a fehér szemű  
földlakók*

*tél jön hosszú langymeleg*

*fogatlan asszony dúdol  
fekete pépet csokol szájába  
a néma újszülött*